

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2015. szeptember hó 29. napján és 2015. október 6. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az előre kitervelten, különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Debreceni Törvényszék 2015. évi április hó 27. napján kihirdetett 25.B.626/2013/85. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A vádlott szabadságvesztés büntetését 6 (hat) évre enyhíti és a közügyektől eltiltás mellékbüntetését 6 (hat) évre mérsékli.

A vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére jelentett be fellebbezést a különös kegyetlenséggel történő elkövetés megállapítása végett is büntetésének súlyosításáért. A vádlott és védő a tényállás téves megállapítása, téves jogi minősítés miatt jelentettek be fellebbezést, másodlagosan enyhítésért.

A fellebbviteli főügyészség a vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta.

A védő a Debreceni Ítéltáblához eljuttatott fellebbezése indokolásában a tényállás téves megállapítását elsősorban azért kifogásolta, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a vádlott sérüléseinek keletkezési körülményeit illetően helytelenül foglalt állást, így alaptalanul vetette el a jogos védelem lehetőségét. A védő szerint a vádlottat támadás érte a sértett részéről, a vádlott védekezni volt kénytelen és az elhárítás szükséges mértékét

ijedtségéből, illetőleg menthető felindulásból túlléphette (Btk. 22. § (3) bek.), mindez felmentését kell, hogy eredményezze.

A védő kitért arra is, hogy amennyiben az ítélőtábla nem látja megállapíthatónak a jogos védelmi helyzetet, ebben az esetben az emberölés büntettének privilegiált alakzata, az erős felindulásban elkövetett emberölés büntettének kísérlete jöhet szóba, melynek esetleges megállapítása a büntetés jelentős mérséklését indokolja. Az ügy vizsgálata során nem hagyható figyelmen kívül az a nagyfokú sértetti közrehatás, nevezetesen, hogy a sértett hosszú időn keresztül folyamatosan fenyegette a vádlottat veréssel, sőt öléssel is, szidalmazta, a verésre vonatkozó fenyegetéseit többször is valóra váltotta, megalázta a vádlottat és mindezek méltányolhatóan váltották ki a vádlott felháborodását, haragját, illetve félelmet is okoztak nála.

Az ítélőtábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával, körültekintő alkalmazásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett, széles körű bizonyítási eljárást folytatott le.

A tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte, az általa megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, az azonban kisebb részben szorul kiegészítésre, pontosításra az iratok tartalma alapján (Be. 351. § (2) bek. c) pontja), így a Be. 361. § (1) bekezdése értelmében az ítélőtáblának nyilvános ülést kellett tartania az ügyben.

Az elsőfokú ítélet 5. oldala kiegészítendő azzal, miszerint a sértett a vádlottat többször küldte a kopjafához azzal, hogy ott büntetésből feküdjön a földön a sértett által meghatározott ideig.

A törvényszék ítéletének 7. oldalán a 2. bekezdésben feltüntetendő a sértett hátra irányult további, legalább 11 szúrás esetében a kis-közepes erőbehatás.

Az elsőfokú ítélet 8. oldalának 1. bekezdése kiegészítendő a következőképpen:

A sértett a rendőrséget 22:55 órakor arról tájékoztatta, hogy ... hátba szúrták és erősen vérzik, de a támadóját nem nevezte meg.

A rendőrségen ugyanezen a napon a vádlott 23:29-kor tett bejelentést telefonon arról, hogy ... őt meg akarta ölni.

A vádlott elmondta, hogy neki sérülése nincs, ...tól elvette a kést és többször megszúrta őt.

A vádlott hívását telefonrögzítő felvette (nyomozati irat 217. oldal).

... számú épületnél a 2012. november 25. napján 04 óra 45 perckor kezdődő helyszíni szemlén az úttól 2,4 méterre, a kerítés jobb szélétől 8,5 méterre találta meg a nyomozó hatóság az elkövetés eszközét (nyomozati irat 120. oldal).

Az így helyesbített tényállás most már hiányosságoktól mentes, felülbírálatra alkalmas a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján, ennek megfelelően irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 352. § (2) bekezdése szerint.

Az első fokon eljáró bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte, indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, az általa rögzített tényállás kapcsán okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére.

Az elsőfokú bíróság helyes következtetései mellett az ítélet tábla az ítélet ténybeli indokolása kapcsán a következőkre mutat rá:

Az elsőfokú ítélet 25. oldalán 2. bekezdés utolsó mondatából Juhász István neve mellőzendő, ez nyilvánvaló elírás.

A 28. oldal 1. bekezdéséből mellőzendő, hogy a hangfelvételeken nincs utalás arra, miszerint a sértettnek le kellett feküdnie a kopjafájához. Helyette feltüntetendő mivel a hangfelvételek igazolják, miszerint a vádlottat többször küldte a sértett a kopjafához azzal, hogy ott büntetésből feküdjön a földön a sértett által meghatározott ideig.

A 29. oldal 3. bekezdés utolsó mondata akként pontosítandó, hogy a pszichológus szakértő, illetőleg az elmeorvosszakértők is személyiség idegennek titulálták a vád tárgyát képező cselekményt. Kérdésként merülhet fel, hogy ilyen személyiséggel a vádlott egy ilyen súlyos cselekményt elkövetett-e vagy sem.

Az ítélet tábla a bizonyítékok köréből a poligráfos vizsgálat eredményeit, a szaktanácsadói véleményre hivatkozást és a vizsgálatot végző szaktanácsadó tanú vallomását kirekeszti. (Be. 78. § (4) bekezdés)

A szaktanácsadó véleménye nem bizonyítási eszköz; az a Be. 76. § (1) bekezdése szerinti felsorolásban nem szerepel. Szaktanácsadó csak a Be. 182. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott okból - vagyis bizonyítási eszközök felkutatásához, összegyűjtéséhez, rögzítéséhez stb. - vehető igénybe. Szaktanácsadói vélemény alapján tehát tény bizonyítottaknak nem tekinthető. (BH.2008.326.)

A Kúria 4.BK. vélemény II. részének a Be. 182. § (2) bekezdéséhez fűzött magyarázata:

A bizonyítás eszközeinek felsorolásában (Be. 76. § (1) bekezdés) szaktanácsadó közreműködése és poligráf alkalmazása nem szerepel. A nyomozás során szaktanácsadót lehet igénybe venni, ha pedig a terhelt vallomását poligráf alkalmazásával vizsgálják, szaktanácsadó igénybevétele kötelező. Ebből a szabályozásból következik, hogy a bírósági eljárásban poligráf nem alkalmazható. A szaktanácsadó közreműködéséről készült jegyzőkönyvet azonban a tárgyalás anyagává lehet tenni.

A poligráf alkalmazásában közreműködő szaktanácsadó „felvilágosítása” a tárgyaláson szükség esetén felolvasható (Be. 301. §).

Fentiekből az a következtetés vonható le, hogy a Be. 76. § (1) bekezdése taxatív módon sorolja fel a bizonyítás eszközeit, ezek között a poligráfós vizsgálatról készített jegyzőkönyv nem szerepel.

A Be. 78. § (1) bekezdésében meghatározott szabad bizonyítási elv csak a törvényben meghatározott bizonyítási eszközökre vonatkozik.

A terheltnek a poligráfós vizsgálat során tett nyilatkozata, így a kérdésekre adott - akár a fiziológiai reakcióiból levont - válasz a terhelt vallomásaként nem értékelhető, mivel a vizsgálat megtétele előtt őt nem figyelmeztették a Be. 117. § (2) és (4) bekezdésében foglaltakra.

A poligráfós vizsgálatot végző szaktanácsadó a poligráfós vizsgálat menetére, az abban résztvevő személy magatartásából levont következtetésre nem nyilatkoztatható tanúként, tanúként csak arra lehet kihallgatni, amely körben tudomására jutott tények és körülmények nem az általa elvégzett poligráfós vizsgálattal, hanem az ügyben relevanciával bíró más körülményre vonatkoznak.

A fentiek előrebocsátása után az ítéltábla rögzíti, hogy az első fokon eljáró bíróságnak bár a bizonyítékok értékelése körében számba vette a poligráfós szaktanácsadói véleményt és a szaktanácsadó tanú nyilatkozatát, azonban mindezekre nem alapított tényállást (elsőfokú ítélet 35. oldal utolsó bekezdésétől 36. oldallal bezárólag).

Az elsőfokú ítélet 37. oldal 2. bekezdés 4. mondata mellőzendő, mint elméleti fejtegetés.

A bizonyítékok értékelése körében ellentétben a védelem álláspontjával a bíróság kifogástalanul indokát adta annak, hogy a sértettet a konkrét cselekményt illetően miért fogadta el szavahihetőnek. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a sértett tanúvallomása megtételekor nem volt köteles önmagát bűncselekmény elkövetésével vádolni, nyilván külön ezért nem nyilatkozott a hanganyagokban részéről elhangzó fenyegetésekről és bántalmazásról, kopjafánál történő megaláztatásról.

A sérelmére elkövetett emberölés bűntettének kísérletét megvalósító személynek azonnali meg nem nevezése sem tekinthető olyannak, mely miatt a személyét ért támadás vonatkozásában az általa elmondottak megkérdőjelezhetőek lennének.

Az elsőfokú bíróság kimerítően megjelölte azokat az objektív (szemle, szakértői vélemények) és szubjektív (bejelentések, személyi bizonyítékok) bizonyítékokat, melyek alátámasztják a sértett által elmondottakat az adott bűncselekményt illetően.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékoknak a logika szabályai szerinti értékelésével kifogástalanul jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott bűnös előre kitervelten elkövetett emberölés bűntettének kísérletében (Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pontja, illetőleg a kísérletre figyelemmel felhívandó a Btk. 10. § (1) bekezdése is).

Az adott cselekmény minősítését illetően az ítéltábla a bíróság jogi indokolásában foglaltak gondolati láncolatának sorrendjét azonban szükségesnek vélte megváltoztatni a Kúria 3/2013.BJE határozatában adott iránymutatásnak megfelelően:

I. Az emberölés elhatárolása az élet- és testi épség elleni egyéb bűncselekményektől.

1. A gyakorlatban az emberölés büntettének kísérlete és az életveszélyt okozó testi sértés büntettének elhatárolása a cselekmény véghezvitele időpontjában fennálló konkrét tudattartalom alapján történhet.

Az életveszélyt okozó testi sértés, valamint a halált okozó testi sértés esetében az elkövető szándéka csupán testi sérülés előidézésére irányul.

Az elkövetés időpontjában fennálló tudati állapot tisztázásánál, így annak megítélésénél, hogy az elkövető szándéka ölésre avagy testi sértésre, illetőleg egészségsértésre irányult-e: jelentős mértékben a külvilágban megnyilvánult és ennél fogva megismerhető tények elemzésének van jelentősége.

2. Az emberölésre, illetőleg a testi sértésre irányuló szándék megállapításánál az elkövetéskori tudattartalomra a tárgyi (objektív) és az alanyi (szubjektív) tényezőkből lehet következtetni.

A)

A tárgyi tényezők körében:

a) A vádlott a cselekmény elkövetésekor az emberölésnek tipikus eszközét - 27 cm össz- és 13 cm pengehosszúságú - kést alkalmazott, megfelelő irányítottsággal, erővel, illetőleg mennyiségben, melyek az emberölésre irányuló szándékra engednek következtetni.

b) Az elkövetés körülményeiből és módjából, nevezetesen az elkövetésnél tanúsított erő kifejtés, annak mértéke, többszöri megismétlése, folyamatossága, elhúzódó jellege folytán is megalapozott következtetés vonható az elkövető ölési szándékára.

Az irányadó tényállás szerint miután a széken ülő sértett kezeit összekötözte a vádlott, a sértett szemeit is bekötözte. Ezt követően egy rövid időre a sértettet egyedül hagyta a szobában, majd oda visszatérve a nála lévő 27 cm össz- és 13 cm pengehosszúságú hegyben végződő, egyik oldalára élesre fent, másik oldalára tompára köszörült késsel odalépett a széken összekötözött, ülő helyzetben lévő ... sértetthez, aki ekkor csak egy pólót viselt és két alkalommal legalább közepes erővel hátba szúrta.

A sértett, aki a szúrásokat ütésként élte meg és akinek a szúrásoktól a háta lezsibbadt, az első két szúrást követően ösztönszerűen felugrott a székről és megpróbálta a kezeit a kötélből kiszabadítani, mindeközben a vádlott a sértettet hátára irányultan további, legalább 11 alkalommal kis-közepes erővel megszurta.

... sértettnak végül sikerült a kezeit kiszabadítani, illetve szeméről a kendőt vagy sálát is levennie, ekkor azonban a vádlott már nem tartózkodott a szobában. A házból a kivilágítatlan nagyszobán keresztül indult kifelé a sértett, amikor a vádlott késsel a kezében a nagyszobába berontott és magából kivetkőzve hadonászni kezdett azzal, támadólag lépett fel továbbra is a sértettel szemben. A sértett próbálta elvenni a vádlottól a kést, a vádlott ujjait a kés nyeléről egyenként lefejtette, melynek során a sértett a jobb kéz tenyér élén egy szúrva-metszett sérülést is elszenvedett. A vádlottól elvett kést a sértett a konyha helyiségbe behajította.

A sértett azonban a házból kijutni továbbra sem tudott, mert a vádlott a hátával az ajtóhoz állt, elzárva az útját. A sértettnak végül sikerült a vádlottat eltolni az ajtóból. Kérte a vádlottat, hogy vigye kórházba. A sértett előrement és a vádlott gépkocsijának jobb első ajtaja előtt megállt és a háznak háttal állva várakozott. Ezután nem sokkal érkezett a

vádolt a sértetthez, de ahelyett, hogy az autóval elvitte volna a sértettet a kórházba a konyha helyiségbe behajított, általa korábban használt kést ismét magához vette és a sértettet hátul nyaktájékon még egy alkalommal kis-közepes erővel megszúrta. Ezután ... sértett a saját gépkocsijába ült és a helyszínről elhajtott.

c) A sérülés helye és jellege is következtetési alap lehet az elkövető szándékára. Az emberi testnek vannak olyan részei (pld. a fej, szív-, has- és mellüreg, nyaki területek stb.), amelyek önmagukban életfontosságú szervek vagy ilyeneket tartalmaznak. Az ezeket ért sérülések általában a sértett azonnali vagy rövid idő alatt bekövetkező, esetleg csak műtéti úton elhárítható halálához vezethetnek. Ezt figyelembe véve, a sérülés helyéből - az erőbehatással összefüggésben - jelen ügyben nem vonható le az a következtetés, hogy a vádlott csupán testi sértést akart okozni a sértettnek.

A sértett háti sérülései közül legalább három áthatoló volt, valamint legalább kettő a jobb tüdő felső részén folytonosság megszakadást okozott. A sérülések következtében mellkasi léggyülem és vérgyülem is kialakult, továbbá mellkas feltárássra volt szükség. A tüdőszérüléseket műtéttel látták el, valamint mellúri dréncsövek bevezetésére volt szükség a keletkező váladékok és esetleges vérzés elvezetése, valamint a negatív mellúri nyomás biztosítása céljából.

A sértett sérüléseinek gyógytartama összességében 8 napon túli, a tényleges gyógytartam mintegy 14 napban adható meg.

A sértett áthatoló mellkasi sérülései életveszélyesek voltak, a tényleges életveszélyt az ideje korán érkező szakszerű orvosi segítségnyújtás hárította el. Ideje korán érkező, szakszerű orvosi segítségnyújtás hiányában a sértett halála bizonyosan bekövetkezik.

B)

Az alanyi tényezők körében:

a) A szándék kialakulása során szerepet játszanak az elkövető személyi tulajdonságai, ezért is az elsőfokú bíróság helytállóan foglalkozott a terhelt személyiség vizsgálatával, helyesen világított arra rá, hogy tulajdonképpen a vádlott vívódott és végül is az elhatározása csak felülkerekedett benne abban, hogy az eltervezett cselekményét véghez vigye.

b) A cselekményt kiváltó indító ok (motívum) felderítésének és vizsgálatának során is kellő alapossggal járt el az elsőfokú bíróság.

Ahogy a tényállás is tartalmazza 2010. októberétől kezdődően a vádlott, illetőleg a sértett között olyan ellentétek kerültek felszínre, amely a közöttük lévő szerelmi viszonyt is megmérgezték. ... sértett és a vádlott kapcsolatát szélsőséges érzelmi kilengések jellemezték, melyek a cselekmény idejére a vádlott részéről az elviselhetetlenségig fokozódtak. Az egyre inkább elmérgeződő kapcsolatban a sértett rendszeresen szidalmazta a vádlottat és annak családtagjait, továbbá gyakran fenyegette a vádlottat veréssel, sőt öléssel is és a verésre vonatkozó fenyegetéseit többször is valóra váltotta, a vádlottat több alkalommal bántalmazta, különféle módokon, amelynek olykor kívülálló szemtanúja is volt.

A vádlottat többször küldte a sértett a kopjafához azzal, hogy ott büntetésből feküdjön a földön a sértett által meghatározott ideig, ezzel is megalázva őt.

A vádlott és a sértett kapcsolatát ezen időszakban - különös tekintettel ... uralkodó személyiségére - már az jellemezte, hogy a sértett a közös gazdálkodás terén is uralkodni akart a vádlotton.

A vádlott a számára terhes helyzetből, melyet egyébként kilátástalannak ítélt meg, végleges megoldással szabadulni akart.

c) Az előbbiek részletezéséből látható, hogy a törvényszék az elkövetéskori tudattartalom megállapításához szorosan kapcsolódóan a cselekmény véghezvitelét megelőző pszichikus folyamatot is feltárta.

d) Megalapozottan foglalt állást abban is a törvényszék, hogy az ölési szándék megállapításánál egyértelműen jelentőséghez jutott az elkövetőnek a sértetthez fűződő kapcsolata, érzelmi kötődése is.

3. Az első fokon eljáró törvényszék körültekintően tárta fel az alanyi és a tárgyi körülményeket és azok elemzése, valamint összehasonlításukban, kölcsönös összefüggésükben való sokoldalú mérlegelése során, az elkövetés konkrét körülményei között vizsgálta egyfelől az elkövető, másfelől a sértett életkorát, egészségi és fizikai állapotát is. E körben is indokolási kötelezettségének teljes körűen eleget tett.

A rendelkezésre álló összes tényadatról egyértelműen következtetés volt vonható arra, hogy az elkövető a halálos eredmény bekövetkezését kívánta. Így cselekményének helyes minősítése emberölés büntetnének kísérlete.

II. Az emberölés minősített esetei

1. Az emberölés előre kitervelten történő elkövetése feltételezi, hogy az elkövető az ölési cselekmény véghezvitelének helyét, idejét és módját átgondolja, a végrehajtást akadályozó vagy segítő tényezőket felmérje és a lényeges előkészületi, elkövetési és az elkövetés utáni mozzanatok figyelembe vegye.

Az előre kiterveltséget a tervszerű és céltudatos magatartás jellemzi. Ez az ölési cselekmény részleteinek átgondolását, viszonylag hosszabb időn át történő fontolgatását, a cselekmény elkövetési szakaszainak megfelelő mozzanatok mérlegelését jelenti. Nem feltétel azonban az említett tényezők együttes fennállása.

Az ölésre irányuló céltudatos törekvés az egyenes szándék meglétét tételezi fel.

Az első fokon eljáró törvényszék kifogástalanul állapította meg az előre kitervelten történő elkövetést mint minősítő körülményt és helyesen utalt arra, hogy valójában nem szükséges az, miszerint az elkövető valamennyi lehetőséget pontosan számításba vegye és teljes bizonyossággal, határozottsággal alakítsa ki a véghezvitel tervét. A tervszerűség megállapítható már akkor is, ha tudatilag döntő vonásaiban gondolja át, alakítja ki a végrehajtási módot.

2. Egyetértve az első fokon eljáró törvényszékkel az ítélőtábla sem látta megállapíthatónak a különös kegyetlenséggel történő elkövetés minősítő körülményt.

A bírói gyakorlat szerint a különös kegyetlenséggel elkövetést erősíti meg, hogyha a terhelt mind a sértett fején, mind az arcán olyan elkülönülő sérüléseket okoz, amelyek önmagukban is életveszélyesek, továbbá, hogyha az általa is tudottan beteges, mozgáskorlátozott, számottevő védekezésre képtelen, idős sértett életét fokos fejrészával és élével, majd nyelével a sértett arcára és fejére mért legalább 8 nagy erejű ütéssel oltja ki, és a sértettet nagy erővel még meg is rúgja. (BH.2002.259.)

A különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette eshetőleg szándékkal elkövetett, ha az elkövető a sértettet hosszasan, közepes és nagy erővel ütlegeli, rugdossa, valamint megtapossa és ezzel közvetlen okozati kapcsolatban áll be a sértett halála. (BH.2000.523.)

Az emberölés büntettét különös kegyetlenséggel és eshetőleg szándékkal követi el az a terhelt, aki az elhúzó bántalmazás során többször rátérdel a sértetre, bordatörést okoz és ezzel közvetlen okozati kapcsolatban áll be a sértett halála. (BH.2003.485.)

Ugyanakkor az emberölésnek különös kegyetlenséggel elkövetését nem alapozza meg, ha a terhelt a sértettet 6 esetben közepes és nagy erővel olyan szúrásokkal öli meg, amelyek közül 5 szúrás külön-külön is a sértett halálát eredményezte volna. (BH.2002.343.)

A különösen kegyetlen elkövetést közelítő módon történik a bűncselekmény elkövetése, ha a terhelt a sértettet úgy bántalmazza, hogy legalább 5 rendbeli nagy erejű eszközös ütés következtében a sértett arc és többszörös koponyatörést szenved és ennek következtében néhány percen belül elhaláloz. (BH.2003.138.)

A különös kegyetlenséghez közel álló módon történő elkövetést állapított meg a Debreceni Ítéltábla Bf.I.75/2008/6. számú ítéletében is.

Jelen ügyben nincs adat arra, miszerint a vádlott úgy tervezte elkövetni cselekményét, hogy azzal átlagot meghaladó szenvedést éljen át a sértett. Nem mondható az, hogy a vádlott cselekményét rendkívüli embertelenséggel, brutalitással, gátlástalanul, az emberi méltóság mély megalázásával vagy emberi mivoltából kivetkőzve követte volna el.

Az ügyészség által a különös kegyetlenséggel történő elkövetés megállapítása végett bejelentett fellebbezés nem vezetett eredményre.

Az ítéltábla nem osztotta a védelem azon álláspontját, miszerint a vádlott jogos védelmi helyzetben cselekedett volna.

Az irányadó tényállás szerint nincs adat arra, hogy a sértett a vádlottra támadt volna. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlotton nincs védekező jellegű sérülés, a sértett sérülései pedig túlnyomórészt a hátán találhatóak.

Nem osztható a védelem azon álláspontja sem, hogy a vádlott erős felindulásban követte volna el cselekményét. Az ítéltábla egyetért e vonatkozásban az elsőfokú bíróság

érvelésével, az viszont valóban nem hagyható figyelmen kívül, hogy a sértett nagymértékben hozzájárult annak a helyzetnek a kialakulásához, amelyet végül is a vádlott kilátástalannak ítélt meg.

A törvényszék kimerítően számba vette a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket.

A büntetés 10 évtől 20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, ha az emberölést a Btk. 160. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pontja alapján előre kitervelten követik el.

A vádlott cselekménye kísérleti szakban maradt.

A Btk. 82. § (1) bekezdése értelmében a büntetési tételnél enyhébb büntetés szabható ki, ha annak legkisebb mértéke a büntetés kiszabásának elveire figyelemmel túl szigorú lenne.

(2) Az (1) bekezdés alapján, ha a büntetési tétel alsó határa

a) tíz évi szabadságvesztés, ehelyett legkevesebb öt évi szabadságvesztést lehet kiszabni.

(4) Kísérlet vagy bűnsegély esetében, ha a (2) bekezdés alapján kiszabható büntetés is túl szigorú lenne, a büntetést a (2) bekezdés soron következő pontja alapján lehet kiszabni.

Helyesen rögzítette azt az elsőfokú bíróság, miszerint a kétfokú enyhítésre nincs lehetőség tekintettel arra, hogy ugyan a cselekmény kísérleti szakban maradt, azonban az nem volt annyira távoli, de igen nagyfokúnak ítéltető a sértetti közrehatás a sértett és a vádlott között kialakult helyzetet illetően.

Éppen az enyhítő körülmények nagyobb nyomatékára tekintettel az ítélőtábla lehetőséget látott az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés további enyhítésére, és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mérséklésére.

Az enyhítés végett bejelentett védelmi jogorvoslat alapos, de a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés alaptalan.

A feltételes szabadsággal kapcsolatos rendelkezést a törvény szövegének megfelelően szükségessé vált pontosítani.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek.

A kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta a rendelkező részben foglaltak szerint, míg egyebekben helybenhagyta azt a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő további beszámításáról az ítélőtábla a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Debrecen, 2015. október 6.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Debreceni Törvényszék 25.B.626/2013/85. számú ítélete az ítélet tábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2015. október 6.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

kiadó